

Namesto torej, da čez druge „šinfajo“, ki so niso v ničesar umešavali, naj bi se oni ljubi gospodje doktorji rajši sami za nos priješi, kajti oni so skrbeli le za sebe, za kmečki stan pa prav nič. In ta ljubi „Gospodar“ naj bi se že enkrat zaradi onih 120 gld. pomiril. Ako on še toliko vpije, od „Štajerca“ vendar ne bo dobil niti enega vinarja in tudi vrli kmetje se zaradi njegovega vpitja ne bodo prav nič plašiti pustili, ampak svojo dobro stvar pridno nadaljevali ter kmečki stan od teh krvosesov tudi gotovo rešili. „Zora, puca, biti hoče dan.“

Vojna v Južni Afriki.

Lord Roberts je prekobil celo maršala Walderseeja. Ta se je dal proslavljeni kot zmagovalec, še predno je kakega Kitajca videl, in še predno je ostavil domovino. Robertsa pa slave, dasi ni opravil v Južni Afriki ničesar, nego se je kot nesposoben starček moral umakniti mlajšemu poveljniku Kitchenerju. Kot premagan triumfator nastopa Roberts v Londonu, — kaj je še smešnejšega na svetu? A semejati se Angležem pač ni treba! Razmere v Južni Afriki so danes skrajno nevarne za angleško armado. Buri rušijo železniške zveze s Kaplandijo in z morjem, da angleška armada v Transavalu in Oraniju ne more dobivati dovolj in dosti hitro živil. Angleži so navezani skoraj le na ednotirno natalsko progo. Armada mora stradati, in če bo trajalo sedanje stanje samo le 2—3 tedne, se bo morala angleška armada sama umakniti iz burskih republik proti morju. Potem takem bi Angleži sami izpustili iz svojih rok burski deželi, katere bi Buri zasedli seveda nemudoma. S tem pa bi bila vojna tam, kjer je bila spočetka, pred dobrim letom. Polkovnik Williams je imel 1. t. m. blizu Middelburga z Buri boj, a je bil tepen. 13. de-

objubo in mi pripeljal iz mesta, kjer je imel svojo „tišlarijo“ bicikl — bolj stare sorte.

„Tu ga imaš, pa le priden bodi“, je rekел.

„Bog vam ga stotavžentkrat povrni v nebesih. Priden budem priden, še na smrtni postelji budem brcal z nogami“, sem odgovoril in izginil z biciklnom na cesto. V dveh vrstih so stala in še stojijo drevesa ob cesti. Stopil sem k prvemu drevesu, naslonil bicikl nanjga in sem poskušal se spraviti nanjga. Toda moj bicikl je prec trmoglav, si mislim. Neče ravno stati, ko bi ga še tako prosil. Sprednje kolo je že tako više, kakor sem jaz in zato še težje gor pridem. Učil in skakal sem celi dan na bicikl, toda nanjga sesti pa le nisem znal. Kar v curkih mi je teklo iz čela, tako sem se trudil. Komaj sem se spravil na pol nanjga, „bums“ in ležal sem za jabkoj, z glavo navpik, noge v „loft“, bicikl in klobuk pa daleč na travniku. Kolikrat sem tudi poskusil, godilo se mi je ednako. Vsak kamen na cesti sem najmanj trikrat prevrgel, v vsako lužo dvakrat telebnil in vsako drevo ob cesti enkrat kušnil. Celi teden sem se učil samo nanjga sesti. Ko sem se to naučil, je šlo že bolje. Sedel sem nanjga in se že v svoje in vaških pobla-

cembra so Buri pri Korumanu vzeli Angležem 23 voz z živili, obleko in orožjem. Transport je bil vreden nad milijon kron. Bure je vodil De Villiers. Angleži so bili pri Fraseburgu tepeni. Botha je dosegel veliko zmagovo, vzel angležem veliko streliva in jih 300 ujet. Govori se celo, da je Botha zasedel — Pretorijo, kar pa ni verjetno. Buri so prišli še dalje v Kaplandiji. Kitchener javlja, da so v Calviniji, 150 km zahodno od Fraseburga. Pri Aliwalnorthu je vdrlo preko reke Oranje zopet četa Burov v Kaplandijo. Buri so se pojavili tudi pri Rhenosterju. Kitchener dvomi, da bi bil ondi Dewet. „Daily Mail“ poroča, da namerava Dewet vdreti v Kaplandijo šele takrat, ko bodo imeli drugi oddelki v Kaplandiji trdne pozicije. Angleži so posadke v Somersetwestu, Beaufortwestu in v Middelburgu (vse v Kaplandiji) pomnožili. „Novoe Vremje“ poroča, da šteje sedaj angleška vojska v Južni Afriki 210.000 mož, med katerimi pa je 60.000 bolnikov ali ranjencev. V zadnjih dneh je šlo mnogo Holandcev iz zahodnjega dela Kaplandije proti severu, da se pridružijo Burom.

Zunanje novice.

Nedolžni obsojeni na smrt. Iz Ostenda poročajo: Nekako pred 7 leti so stali pred sodiščem trije belgijski delavci radi mnogih zločinov, a med drugimi tudi radi umora neke gospe v Hautmontu. Dasi so tajili vse in dokazovali svojo nedolžnost, je sodišče obsodilo dva na smrt, ednega pa v dosmrtno ječo. Obsojencema so tedaj glave odsekali. Sedaj pa je neka gospa Soumague ovadila svojega soproga, da je umoril omenjeno gospo v Hautmontu. Preiskava je dognala, da so bili delavci po nedolžnem obsojeni in da sta bila obglavljeni dva, namesto gospoda Soumagueja!

linov veselje vozil po cesti. Otrok je bila polna. Od blizu in daleč so prišli gledat in občudovat mene in moj bicikl. Če sem zletel so se mi smeiali, da se je čulo Bog ve kam. Če sem se vozil, leteli in upili so pred in za menoj. Pa večkrat so jo skupili. Če je prišel kakšen kamen na cesti, se mu nisem znal hitro izogniti in sem se tako prevrgel s kolovratom vred po dveh, ali treh pobalinih in jih pošteno osmagnil.

Še dva tedna, in znal sem se že precej voziti. Škripal in gonil sem moj bicikl, katerega so nazadnje imenovali „kolovrat“, od zjutraj do večera. Nisem se več zaletaval v drevesa in v „telegrafen štange“, ampak čisto ravno sem drčal po cesti.

Brez nesreče seveda ni nikdar ostalo. Marsikaterokrat sem prinesel krvav nos, krvave kolena in opraskane roke domov.

Toda največja nesreča se mi je še le zgodila čez kaka dva meseca.

Takoj po zajuterku se spravim na bicikl in se poženem čez vas. Konec vasi, blizu tistega polamnega križa, bil je vaški petelin s svojimi kurami. Nisem ga dovolj pravočasno opazil. Hotel sem se

Glavo je odtrgal na božični dan kandukterju Klewentu na postaji Liesing. Ko je pregledoval Klevent vagone, je padel s strehe tako, da je imel vrat na tiru ter mu je kolo odrezalo glavo. Pokojnikova žena se je hotela usmrtiti.

Živega človeka — sežgali. Iz Vratislave poročajo: V jami kraljice Lujize so rudarji polili svojega tovariša Mamula, ko je spal, s petrolejem in ga potem zažgali. Mamula je zgorel. Baje je bil nesrečna žrtev Čeh! Vzrok zločina ni znan.

Konec igralke. Pred kratkim zjutraj so našli v nekem hotelu v Nici iz Dijona došlo bogatinko Lujizo Barè obešeno na križu okna. Usmrtila se je, ker je v igralnici Monte Carla zaigrala 300.000 frankov.

Car in njegovi zdravniki. Ruski car se je že toliko opomogel, da hodi na izprehod, ter da opravlja tudi nekatere druge posle. V carsko selo se vrne v januvarju. Ministri pa se odpeljejo v Peterburg še ta teden. Vsaka nevarnost je torej odpravljena. Zdravnika prof. Popov in dr. Tihanov sta bila odlikovana in nagrajena. Popov je imenovan prvim telesnim zdravnikom ter je dobil 100.000 rubljev. Tihanov pa je dobil naslov drugačnega telesnega zdravnika in dobil 50.000 rubljev.

Nesrečni sestri. V Ujvaru na Ogrskem se je bogati posestnik vdovec Ivan Deskaš oženil proti volji svojih dveh hčerk iznova in sicer z dekletom, ki je bilo še mlajše nego njegovi dve hčerki. Mačeha se je z hčerkama neprestano pripirala, a na sv. večer so se sprle tako, da je oče svoji hčerki zapodil iz hiše ter jima prepovedal, še kdaj vrniti se. Nesrečni sestri sta šli na pokopališče ter se ondi na materinem grobu zastrupili. Na božič so ju našli mrtvi.

Umor iz ljubosumnosti. V Lisaboni je nedavno dvorni zdravnik dr. Pinto Coelho bankirja O. Neila na ulici pozno ponoči ustrelil. Zdravnik je dolžil bankirja, da ima z njegovo ženo razmerje. Zato ga je počakal in usmrtil. Zdravnik še ni 30 let star ter je sin veleugledne španske rodbine. Svoj zločin je priznal.

Ubojstvo iz verske mržnje. Sarajevskemu „Bošnjaku“ pišejo iz Bjeline: V našem mirnem mestu se je zgodil strašen zločin. 23. novembra je na trgu

umakniti kuri, toda joj, povozil sem med tem petelinu. Kure so jaskale in frčale na vse strani.

Zdaj je bila vas brez petelina — in potem takem tudi brez — ure. Spali in zaspali so se večkrat vaščani, dokler niso od mojega očeta sterjali novega petelina, ki pa vendar ni tako dobro znal opravljati svojega posla, kakor stari. Bil je namreč kupljen v mestu in ker tam gospoda dolgo spi, tudi petelinu najbrže ni treba Bog ve kako zgodaj peti.

Toda, to še ni bila nesreča vseh nesreč. Komaj so vaščani pozabili na to grozno smrt, katera je doletela starega petelina, zgodila se je nova nesreča.

Dirjal sem nekega dne na vso moč proti vasi. Ravno se hočem pri šoli okolu vogla zasukniti, kar mi pride pod kolo „nebeška trompeta“, katere pa nisem poprej videl, ker sva oba še le na voglu skupej trčila.

starino musliman Meho Mehic. Pristopil je kristjan Mićo Hić in začel barantati za staro uzdo. Nakrat je začel Hić Mehic grdo psovati ter ga sunil z nožem v roko. Mehic je zbežal, Hić pa je tekel za njim in mu zabodel nož naravnost v srce. Nato je pokleknil na svojo žrtvo, izdril nož in zbežal. Ko so ga prijeli, je dejal, da je umoril muslimana, ker ga je prigovarjal, naj pristopi v turško vero.

Sest lovskih tatov ustreljenih. Iz Szaszka banye na Ogrskem poročajo, da je imel v tamošnji šumi nadšumar z dvema logarjemoma opravek. Nakrat so se pripeljali mimo lovski tatovi, ki so začeli streljati na uradnike. Ti so se skrili in streljali na tatove ter ubili 6 tatov. Drugi so ušli. Na vozlu so imeli tatovi divjo svinjo in osem srn. Preiskava se vrši.

23 let med ljudozrci. Te dni je sprejel papež monsignora Augonarda, škofa Sinide in vikarja Ubanza. 23 let je prebil med najdivjiji afričanskimi rodovi, kjer še ni bil nihče, med ljudozrci, ki požro vsak večer dva pečena sužnja. Sultan Baugasson je dal svojim podanikom lani 300 sužnjev, katere so divjadi spekli in požrli v eni noči! Tudi Augonardo je bil večkrat v nevarnosti, da ga požro. Francozi doslej še brezuspešno kroté strašne ljudozrce.

Španski kraljč za svojo državo. Ker vlada v Španiji velika beda, štedita vlada in dvor na vseh krajinah. Tudi kraljč hoče nekaj storiti za svoje stradajoče ljudstvo. Nedavno je dejal materi kraljici regentinji: „Sklenil sem, da se kraljestvu na korist izognem tudi jaz nepotrebним izdatkom. Zategadelj ne budem več — kadil!“

Ob rakvi ženina. „Frankfurter Zeitung“ poroča: V Honefu ob Reni je iskal ozdravljenja nadučitelj iz Iserlohma. Bil je bolan na pljučih in umrl v bolnišnici. Njegova nevesta, s katero se je nameraval v kratkem oženiti, ga je obiskovala vsaki teden. Ko je prišla te dni, je našla ženina v mrtvašnici. Okrasila je njegovo truplo s cvetlicami, nato pa spila strup. Ko so ljudje prišli v mrtvašnico, so našli dva mrliča.

Kaj vse prenese burski general Dewet. Neki angleški štatistik je na temelju oficijalnih angleških brzojavk dognal, da je Devet izgubil dosedaj 24.000

Grozno je kričala, ko sem jo prevrgel in vpila, da bode sv. Gala prosila, naj mi svoj panj vrže v moj bicikl, da se bo ta na drobne kose zdobil. Seveda tudi mene je vrglo s kolesa. Grozno sem se potolkel. Komaj sem sebe skupaj pobral, ogledal sem si „cepikl“ kakšen je. Pa, o joj! Zadnje veliko manjše kolo je odpadlo. Nisem se mogel več voziti, ampak zadel sem svojo šaro na hrbet in jo spravil domov pod streho, kjer še sedaj leži in čaka odrešnika, ki jo bo popravil. Za nekaj mi je bilo ljubše, da se nisem mogel voziti, ker „nebeška trompeta“ mi je obljudila, da mi zažene svojo birgljo med kolesa, kakor hitro me zopet vidi na bieiklnu.

To bi tudi bila storila, ker jezna je bila grozno, tembolj, ker so se ji tedaj špegle zdrobile, ko sem jo povozil.

konj in 50,000.000 patron, da jo bil tukom 6 mesecov že neštetokrat od treh strani obkoljen ter je vedno pričakovati, da se uda; njegovi Buri umirajo neprenehoma od gladi in so brez poguma. Devet je bil že dvakrat ubit in trikrat ranjen. Na svojem begu je izgubil več živil, kakor jih more vsa angleška armada pojesti v treh letih, ter da je pretekel distanco, ki je dvakrat tako velika kakor je ekvator.

Velik požar. Iz Revala poročajo, da je tovarna „Dvigatelj“, ki izdeluje vagone, večinoma zgorela. Škode je za 850.000 rubljev. Zgorelo je popolnoma 7 oseb, 4 pa še pogrešajo.

Nesreča v cerkvi. V Sagu na Ogrskem se je v cerkvi vnela neka preproga, in ogenj se je prijal tudi obleke blizu klečoče deklice. Več deklet ji je hitelo na pomoč, a tudi njihove obleke so se vnele. Troje deklet je radi opekljin umrlo še tistega dne. Osem drugih deklet in dvoje fantov pa se je močno opeklo.

Volkovi na Ogrskem so na zimo jako siloviti. Neka ženska Drohar iz Belesa je šla po glavni cesti domov. A volkovi so jo napadli in požrli. Ogrski lovci so pač izredno — slabi!

Razne stvari.

Doktor Ploj in pretepanje pri Sv. Lovrencu.

Lažnjiva lista „Slovenski Gospodar“ in „Domovina“ prinesla sta popolnoma napačna poročila o sv. lovrenškem shodu in mi pridemo torej na to stvar še enkrat nazaj. Pred vsem konstatiramo (potrdimo), da je gospod hofrat Ploj sklical shod in da je imel kot sklicatelj pravočasno v zborovalni sobi nastopiti in bi po besedah postave kakor po pravilih politične morale odgovornost za sledeče točke nositi mogel:

1. Da se vstop samo volilcem četrte kurije dopusti.
2. Da bi pričajoči volilci in volilni možje, katere je vendar dr. Ploj povabil, tudi nezadržano se shoda udeležiti smeli.
3. Da bi bil shod po pravilnem redu osnovan. Ako se hofrat sklicuje na dejanje, da se je shod „mirno in dostojo“ zvršil, tako k temu radi pritrdim. Tako dolgo, dokler je dr. Ploj s svojimi pristaši sam bil, ni pustil nikogar napadati in ven metati. To plemenito ravnanje pa mu ne bode nikdo previsoko štel. Ako pa Ploj trdi, da je ob pol treh samo 40 oseb „večinoma nevolilcev“ v sobi bilo, je to ravno tako prosta iznajdba, kakor trditev, da sta bila eden volilni mož in občinski predstojnik do krvavega tepeva in vstop volilcem v sobo zabranjen. Res je, da se je samo eno osebo iz sobe odstranilo, ker ni tam imela kaj iskat. To je bil pisač g. dr. Horvat-a, kateri je z dvema tovarišema že dopoldne tam pohajal. Od obeh „pekovskih pomočnikov“, katera naj bi čast Ploj-eve stranke rešila, je eden bivši pekovski pomočnik, ali posestnik in občinski odbornik na Ptujski Gori, drugi pa volilec iz Brega. Vsekakor bili so na shodu tudi nevolilci ali oni so prišli šele v družbi dr. Ploj-a. To so bili kmečki fantje iz Sv. Lovrenca, pisači iz Ptuja, dr. Brumen in dr. Horvat. In hofrat Ploj kot postave poznajoči mož je gotovo

vedeti mogel, da vse tu navedene osebe pri shodu nimajo nič opraviti. Vkljub temu je on za pisače do Sv. Lovrenca plačal voz, druge gospode pa v Jurca-tovem lovskem vozlu sam tje vodil. Očividno naj bi trditev, da so nevolilci prisotni bili, kot oproščenje za živinsko venmetanje služila, ali ta švindel spodeli sramotno. Mi potrjujemo resnici na ljubo, da se je z volilci in volnimi možmi iz Brega po živinsko ravnalo, med tem, ko se je prisotne nevolilce pri miru se shoda udeležiti pustilo. Prvi, kateri je bil napaden, bil je gospod Wiesenjak in drugi pa gospod Zadravec. Nobeden teh gospodov ni najmanjše sile povzročil, ali ona dva sta rezka govornika in zato ju je pustil hofrat Ploj ven spraviti. Da sta hofrat Ploj in g. Brenčič denarje delila, zato stojijo nam priče na razpolago. Dalje je dokazano, da so se na vse strani razpošiljali posli, da bi ljudi skupaj strobili. In ko se je hofrat v farovžu nahajal, bil je šele v pravi družbi. Ko se je Brežane pretepal, stali so štirje duhovni pred gostilno in prepevali in poznej založil je nek duhoven enemu kmetu zaušnico in drug božji služabnik opljuval je nekega kmeta. Vsa ta junatšva zgodila so se pod ščitom aktivnega ces. kr. hofrata. Gospod Ploj, kateri se kaže o vsaki stvari tako dobro podučen, ne ve seveda od vsega tega prav nič, on tudi ne ve, da so bile tudi po shodu dve osebi ranjeni in da se je celo še drugi dan pretepal.

Iz Miklavčevega na Koroškem. Vender so se tudi našim kmetom na Koroškem začele oči odpirati, da vidijo po kateri strani se jim koža čez ušesa vleče. Nekateri so tudi do prepričanja prišli, da niso volili tistih volilnih mož in cerkvenih ključarjev, katere so jim neki gospodje na volilne listeke zapisali. Zakaj so jih pa zapisali? Zato da bi jih lažje v svojih pesteh imeli, kakor je to pri zadrugi v Sinčavasi skoz katero bo kmalu več kmetov na beraško palico prišlo. Da napredujemo, imamo se tudi veliko zahvaliti listu „Štajerec“ kateri že sedaj v prav velikem številu tudi na Koroško zahaja. Ta list začel je šele nam kmetom oči odpirati. Zatorej dragi kmetje, naročujte se na „Štajerca“, pa ne samo za prebirati in za kratek čas, temveč da boste pametnejši postali in se ne boste dali več v tiste zvijačne zanjke lovit, kakor do sedaj. Ne verjemi več tistim „boljšim ljudem“. Če si ti sam ne boš pomagal, ti tvoji zapeljivci tudi pomagali ne bodo, pač pa te še globeje v tvojo revščino pahnili. Kmet pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!

J. F.

Iz Konjic. Neki mož in žena, ki sta k furežu pripravljala in že skoraj vse gotovo imela, šla sta na to še v trg nekaj malenkosti dokupit. Ko sta tudi to opravila, se vrneta domu. Med potjo prideta do nekega kmeta, kateri ju je k sebi povabil. Mož je ostal pri kmetu, žena pa je šla s svojimi nakupljenimi rečmi domov. Ker moža le dolgo ni bilo domov, šla ga je žena iskat. Ko pride mož domov, udarila je žena svojega moža z neko palico, kar pa ravno ni sile bilo, mož jo pa prime in jo pehne s čevljem tako nesrečno, da ji je odtekla kri. V dveh urah bila je žena zdrava in mrtva. Umorjenih bilo je dvoje